

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Leif Lahn Jensen
Leif.Jensen@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Ved Stranden 8

1061 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

7. januar 2019

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 10. december 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 166 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Leif Lahn Jensen (S).

Spørgsmål nr. 166:

”Ministeren bedes oplyse det forventede mindreprovenu som følge af, at sygedagpengereglerne for selvstændige og atypisk beskæftigede fremover knytter sig til aktiviteterne frem for en vurdering af personens status som enten lønmodtager eller selvstændig, hvis reglerne blev tilpasset nye, skiftende og sammensatte beskæftigelsesformer, efter samme model som blev anvendt for dagpengereglerne i aftale om et nyt dagpengesystem fra den 18. maj 2017.”

J.nr. 2019-27

Svar:

Aftalen om et nyt dagpengesystem for fremtidens arbejdsmarked, som regeringen (Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance) indgik med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti den 18. maj 2017, tog udgangspunkt i afrapporteringen fra arbejdsgruppen om selvstændige i dagpengesystemet og ligger i forlængelse af aftalen om et tryggere dagpengesystem, som bl.a. indførte regler om et indtægtsbaseret dagpengesystem.

Med udmøntningen af aftalen blev der gennemført en række justeringer af dagpengesystemet inden for fire temaer: *definition, optjening og satsberegning, bibeskæftigelse* samt *ophør*. Det er derfor i højere grad nu muligt i dagpengesystemet at anerkende, at en person kan have haft flere typer af beskæftigelse og indtægter forud for ledigheden, og at disse kan kombineres, eksempelvis ved optjening af dagpengeregleret. Det gælder fx indtægt ved selvstændig virksomhed, freelancebeskæftigelse og lønmodtagerbeskæftigelse.

Der er en lang række forskelle i regelsættet mellem dagpengesystemet og sygedagpengesystemet. Begge ydelser gives som indkomsterstøttende ydelser, men hensigten med ydelsen er forskellig.

Det afgørende for dagpengeydelsen er, at pågældende står til rådighed for arbejdsmarkedet, og optjening og sats bør derfor afspejle tilknytningen til arbejdsmarkedet gennem indkomst fra tidligere beskæftigelse over en længere periode. De nye dagpengeregler betyder, at en ledig kan medregne alle former for indtægter, som pågældende har opnået ved beskæftigelse i de seneste år forud for ledigheden, til at

optjene rettigheder i dagpengesystemet i forhold til krav om forudgående beskæftigelse og beregning af dagpengesats.

Sygedagpengesystemet skal derimod som udgangspunkt sikre en ydelse i en periode, hvor man er væk fra sit aktuelle arbejde som følge af uarbejdsdygtighed på grund af sygdom.

Endvidere er der fx den grundlæggende forskel, at en stor del af sygedagpengene udbetales som refusion til en arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygdom. En anden forskel er, at dagpengesystemet er et forsikringssystem, mens både forsikrede og ikke-forsikrede kan have ret til sygedagpenge.

Opgørelsen af retten til sygedagpenge, og beregningen af disse, sker derfor som udgangspunkt i forhold til den aktuelle beskæftigelse, som personen er sygemeldt fra. Det sker, fordi arbejdsgiver er forpligtet til at udbetale sygedagpenge i en periode på 30 dage, og fordi sygedagpengene skal kompensere for den indtægt, man mister i den aktuelle beskæftigelse.

For at opnå ret til sygedagpenge fra kommunen skal en *lønmotager* som udgangspunkt være i beskæftigelse ved starten af sygefraværet samt have haft en regelmæssig tilknytning til arbejdsmarkedet i det seneste halve år forud for fraværet. Tilknytningen til arbejdsmarkedet kan – udover timer med lønarbejde – være timer, hvor lønmotageren fx har modtaget dagpenge, syge- eller barseldagpenge eller afholdt ferie med feriegodtgørelse. Timer, hvor lønmotageren har arbejdet som selvstændig erhvervsdrivende forud for arbejdet som lønmotager, kan ligeledes tælle med under visse betingelser. Sygedagpengesystemet tager således allerede i et vist omfang hensyn til, at en person kan have haft flere typer beskæftigelse.

Lønmotageren skal have haft mindst 240 timer i de 6 afsluttede kalendermåneder forud for sygefraværet, og der skal i 5 af månederne være mindst 40 timer. For en *selvstændig erhvervsdrivende* er retten til sygedagpenge betinget af, at der inden for de seneste 12 måneder har været udøvet selvstændig virksomhed i mindst 6 måneder, hvoraf den seneste måned forud for sygefraværet. Virksomheden skal have været udøvet i mindst 18½ time pr. uge. Har virksomheden været udøvet i mindre end 6 måneder, medregnes perioder med forudgående beskæftigelse som lønmotager.

Selvstændigt erhvervsdrivende har ret til sygedagpenge fra kommunen efter 2 ugers sygefravær. Personer, der har indtægt ved selvstændig erhvervsaktivitet, kan tegne en sygedagpengeforsikring, som giver mulighed for ret til sygedagpenge fra første eller tredje fraværsdag. En sådan forsikring giver også den selvstændige erhvervsdrivende ret til mindst 2/3 af højeste sygedagpengebeløb.

Som det fremgår, er der væsentlige forskelle på dagpenge- og sygedagpengesystemet. Ved at ændre præmissen for retten til sygedagpenge fra at være indkomsterstøttende for aktuel beskæftigelse til at skulle dække beskæftigelse over en længere periode, som gældende for dagpenge, ændres reglerne ikke blot for selvstændige erhvervsdrivende, men fx også for lønmotagere. Det er derfor ikke umiddelbart

muligt at overføre reglerne om at opfylde et indtægtskrav for ret til dagpenge til sygedagpengeloven. Der vil således være tale om en grundlæggende omlægning af sygedagpengesystemet, og det er på den baggrund ikke meningsfuldt at skønne over de økonomiske konsekvenser.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen